

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Borșori nefrancate nu se pri-
nesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele:

BIBLIOTECĂ DE ANUNTURI:
la Viena: la N. Dukas Nachf.,
Nr. Augenthaler & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelt Nachf., Anton Oppelk.
la Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körút).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o colônă
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
fi și învoială. — **RECLAME** pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franco.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile poștale din țintu și din
afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei
luni 6 corôna. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 40.

Brașov, Miercuri 20 Februarie (5 Martie).

1902.

Enigma dela Orăștia.¹⁾

IV.

Încă câte-va cuvinte asupra pa-
sului tinerilor dela noua fôia din
Orăștia.

Să vedem ce este închipuire, ce
iluziune și ce realitate în procede-
rea lor?

A crede, că e de-ajuns ca un
număr ôre-care de bărbați să se aso-
cize într'o grupare cu caracter es-
clusivist și se dîcă, că vor să scôtă
din impas partidul nostru oprimat
și persecutat, pentru-ca tötă lumea
românescă să-i aclame, este o închi-
puire. Ea n'are decât singurul mo-
ment atenuant, că e productul ima-
ginațiunei unor tineri, cari nu-și dau
sêmă în de-ajuns de greutatea pro-
blemei și cred a puté isprăvi ei sin-
guri, cu mintea și experiența lor ju-
venilă, ceea-ce numai pe lângă
fôrte mari dificultăți pôte fi cu pu-
tință prin conclucarea tuturor fac-
torilor intelectualî și moralî ai na-
țiunei noastre.

A crede mai departe, că mij-
locul de căpetenie pentru resolvarea
amintitei probleme ar consta în tre-
cerea dela atitudinea rezistenței pa-
sive la activitate față cu parlamen-
tul — este o curată iluziune, care
nu se deosebesce cu nimic de mul-
tele iluziuni, ce și-le-au fost făcut
cea mai mare parte dintre bărbații
noștri de tötă etatea, cu deosebire
în deceniul din urmă.

Ce rămâne dăr realitate în tötă
întreprinderea amintîților tineri?

Rămâne realitate dór buna lor
intențiune—ce am admis'o dela în-
ceput și n'o contestăm niciădî—plus
o multime de idei și păreri, care de
care mai esotice, neclare și nepotri-
vite cu esigênțele situațiunei de
față.

Mai rămâne realitate, fôrte re-
gretabilă, și tonul îngâmfat cu care
„Libertatea“ din Orăștia debutază
față cu tôte elementele de judecată
din trecut și present și față cu toți
factorii, fără de al căror concurs ac-
tiv și necondiționat nici pomenire
nu pôte fi de-o reculegere a fôrțelor
noștre naționale de luptă.

Între aceste idei și păreri, cari
dovedesc, că cei dela „Libertatea“
n'au studiat și prin urmare nu cu-
nosc situațiunea, este și afirmarea
— ce am citat'o în articolul nostru
premergător — după care noi Ro-
mânii din acest stat am fi făcut până
acum „ofensivă“ ca și „defensivă“ cu ca-
racter doctrinar și ostil orî și cărei
evoluțiuni.

A vorbi despre o „ofensivă“ a
partidului nostru, este o absurditate
așa de mare, încât dovedesce totala
nepricepere a condițiilor, în cari s'a
înființat, s'a desvoltat și a luptat
acest partid până acuma.

Adversarii noștri tot-déuna au
vrut să ne presente ca pe unii, cari
am voi să atacăm națiunea lor, să
atacăm statul și să ne rupem de el,
cu alte cuvinte să facem cea mai

înverșunată ofensivă. Așa au presen-
tat ei și pasul întreprins cu memo-
randul în 1892, ca și cuprinsul me-
morandului însuși.

Adevêrul și realitatea este însă,
că noi Românii n'am ieșit nici-odată
din defensivă, decât vreți și pentru
simplul cuvânt, că n'am putut'o
face. Noi am fost tot-déuna cei ata-
cați și deci tot-déuna ne-am aflat în
stare de apărare.

Décă pe timpul mișcărilor cu
memorandul tinerimea noastră, care
a eșit din acele mișcări, a primit
cum-va vre-o impresiune că parti-
dul nostru ar fi voit să întreprindă
un asalt asupra pozițiunei adversa-
rilor, atunci pentru acesta impre-
siune—încât ea a putut să fiă resul-
tatul unor aparențe amăgitoare dato-
rite purtării nechibzuite, din punct
de vedere al intereselor partidului,
a unor „matadori“ ai acelei miș-
cări, aceștia vor trebui să rês-
pundă înaintea națiunei pentru pur-
tarea lor.

Noi însă scim una și bună.
Partidul nostru național nu s'a gân-
dit nici-odată să ia ofensiva, ci s'a
mulțumit cu rolul ce i-se impunea
de împejurări, de a apăra în mod
leal și cu mijloce legale libertatea și
drepturile poporului, atacate și în-
călcate de adversari; el n'a inten-
ționat și n'a voit a-se da nici pa-
sului său cu memorandumul o ast-fel
de însemnătate.

De aceea acest partid nici nu
pôte vedé în faptul, că „mulțimea
cea mare a conducătorilor săi poli-
tici“ au ținut și țin cu evlavie la un
anume program și o anumită tac-
tică, jurând în doctrinele, în cari
s'au născut și au crescut, vr'un in-
convenient din punctul de vedere
al disciplinei de luptă față cu ad-
versarii nêmului nostru — cum cred
cei dela „Libertatea“.

Din contră partidul trebuie să
considere acest fapt ca o garanță
pentru puterea sa de cohesiune și
de rezistență și nu pôte decât să-l
îngrijescă, că tinerii amintîți se ri-
dică contra acelor doctrine pentru
a avé mână liberă, ca să pôtă trece
mai ușor de pe basa lui de opera-
țiune pe terenul de luptă al adver-
sarilor, în credința, că — acolo
își vor puté măsura mai bine pu-
terile cu ei.

Mai este ôre de lipsă să mai
spunem, ce importanță are acea ali-
pire de programul național și de
doctrina salvatore de neam, de limbă
și de cultură a naționalismului din
era vechiă?

Credem că nu. Dér nu va fi de
prisos a accentua, că acesta doc-
trină este, care n'a cunoscut și nu
va cunosce nici-odată nici un fel de
compromis prin care s'ar puté dis-
truge séu și numai compromite vr'u-
nui din interesele cele mari de esis-
tență națională ale poporului.

Dér cei dela „Libertatea“ cer
„arme noué pentru ômenii noi“. Ei
cer arme mai perfecționate „prin
succesele timpului și prin esigênțele
popôrelor“ (!)

Disu-le-a cine-va să se bată și
ađi cu puscî cu cremene, decât pot
avé de acele cu repetiție?

De sigur, că nu s'a găsit ni-
menî, care să le dea acest sfat, nici
chiar dintre cei mai bêtrâni și rugi-
niți naționaliști dela 1848. De ce
aruncă dăr cu astfel de cuvinte:
„ômenii noi, arme noué?“ Sunt nu-
mai ômenii noi chiămați să pórte
ađi în luptă arme noué și perfec-
ționate?

Orî cât de mare rol ar juca
ađi armele perfecționate, întrebăm:
ce faci cu arma, fie cât de bună,
décă n'ai oștire, care să-o manueze,
oștire bine disciplinată și organizată,
care să privescă cu credință și evlavie
la unul și același stég?

Cu cât mai mult vor dori d-lor
să revisuescă doctrinele, cari dîc
că-i împiedecă, cu cât mai mult vor
umbla să schimbe program, tactică
și chiar și numirea partidului, cu
cât mai mult se vor strădui a „aboli
tôte formele mașinale“, cu atât mai
mare confusiune vor produce în si-
nul partidului, ér „spiritul vremei“
se va manifesta față cu astfel de
întreprinderi fără de nici o noimă
și înțeles, numai printr'un hohot,
care să fie audît pană peste oceanul
Atlantic.

Despre schimbare de strategiă
orî de tactică se pôte vorbi numai
când legiunea, cu ômenii ei vechi și
noi, este deja bine organizată, in-
struită, exercitată și aședată în or-
dine de bătaie.

Tinerii noștri însă cred, că se
pôte întreprinde rêsboi, „ofensivă“
și „defensivă“, fără a avé mai în-
ainte asigurate măcar cadrele. Ei n'au
răbdare să pregătescă lupta, ci vèd deja
în fie-care alegător român un ostaș,
care va porni după dênșii pe dată
ce-i va zări cu caschetele noué stră-
lucitoare, cu carabinele cu repetiția
sistem de era Szell și cu stégul cu
nouvele inscripțiuni. Ei decid înainte
și tactica în luptă fără de a avé nici
cea mai mică idee despre forțele,
de cari ar puté dispune.

Teren de luptă și de expansiune
vè trebui, iubiți confrăți?

Cine dintre noi ar vrea să vi-l
răpescă și să vè împiedece în „ma-
nifestarea energiei înmagazinate“?

Dér căutați terenul, unde trebuie
și unde reclamă marele pericol al
situațiunei, și manifestați-vè energia
în direcția pretinsă de acesta situa-
țiune ađi când au trecut vremile bravu-
relor personale, și se cere acțiune con-
centrată și puternică prin spiritul de
abnegațiune și de jertfire al tuturor.

**Memorandul congresului cato-
lic.** Conte Iuliu Szapary, președintele
mirean al congresului catolic unguresc, a
făcut o vizită ministrului de culte *Wlas-
sics* rugându-l să-i mijlocescă o audiență
la Maj. Sa, pentru-ca în fruntea unei de-
legațiunii se îmâneze monarhului memo-
randul Congresului. Ministrul a luat cu
plăcere asupra-și sarcina de-a mijloci au-
diența.

Bulgaria și România. Sâmbăta
trecută Balabanoff a plecat la București
prin Belgrad, petrecut fiind de miniștri.
Balabanoff a declarat într'un interviu,
că misiunea sa o să fie întemeierea unei
bune înțelegeri între România și Bulga-
ria. Asupra notei guvernului român cu
privire la insultarea soldaților români din
partea Bulgarilor (la insula „Gâsca Mare“,
Teleorman) guvernul bulgar a dat ordine
severe pentru prinderea și pedepsirea vi-
novaților.

Mișcarea națională în Polonia.

În timpul din urmă în publicistica
polonesă se ventilază cu mult zel cestiu-
nea polonesă.

Inseparabil de această cestiune este
fără îndoială și ucrainismul, care a fost
cultivat în mod artificial în Galiția.

După evenimentele din Wreschen au
urmat demonstrațiunile tumultuôse din
Lemberg și alte orașe ale Galiției, cari au
degenerat în manifestațiuni ostile contra
consulatului german și rusesc din Lem-
berg.

Tôte aceste întâmplări nu par a fi,
decât preludivul unei acțiuni polonese se-
riôse și de mult pregătită și care se în-
cepe, aprôpe ca orî-ce acțiune seriôasă na-
țională, cu demonstrațiuni de ale tinerimei.

Demonstrațiunile tinerimei nicăiri n'ar
trebui desconsiderate ca nisce lucruri ne-
însemnate, mai ales când acelea pörtă ca-
racterul unei acțiuni organizate și nu al
isbucnirii momentane isvorită din expa-
siune tinerescă.

Chiar și din „Reichstag“-ul german
și din „Landtag“-ul prusian cestiunea po-
lonesă nu vré să dispară dela ordinea dî-
lei. Considerând apoi, că manifestațiunile
patriotice dela întrunirile publice ale Po-
lonilor din Austria, și îndreptate tôte con-
tra Germaniei și Rusiei, se țin lanț, tre-
buie involuntar să ajungem la conclusi-
unea, că mișcarea este fôrte seriôasă.

Ministrul de interne al Prusiei, ba-
ronul de Hammerstein, a enunțat ce e
drept nu de mult în camera deputaților,
că imperiul, pe care Polonii se sfoțeză
a-l restaura, este un imperiu al visurilor,
ér istoria Polonilor se pôte considera ca
definitiv tranșată, cu tôte acestea însă ul-
timele evenimente ne arată, că Polonii lu-
creză cu multă dibăcie pentru realizarea
visului lor.

În opoziție cu mișcările de-asemena
natură ale Polonilor din alte periôde,
șlahta polonesă la aparentă are o atitu-
dine pasivă, aducându-și aminte de desi-
lusile, pe cari li-le-a revocat în memorie
ministrul prusian, dîcînd, că însuși Napo-
leon I, care ar fi avut cel mai mare in-
teres de-a avé vîrit între Germania și
Rusia un stat, care să-i fi fost devotat, a
repudiat restaurarea regatului polon.

Cu promisiunea, că odată cu cultura
germană va introduce și disciplină și or-
dine germană, moravuri și civilizație ger-
mană în provinciile odinioră polonese, ba-
ronul de Hammerstein crede, că va tranșa
nu numai actuala mișcare, dăr peste tot
întréga cestiune polonă.

Mișcarea actuală națională din Po-
lonia, orî cât de paradoxal s'ar păré, își
are sprijinul său cel mai puternic în liga
socialistă.

Încă la congresul socialist interna-
țional dela 1896 ținut în Londra, delegații

¹⁾ A se vedé n-rii 33, 35 și 37 ai „Gaz.
Trans.“ din a. c.

poloni au formulat postulatul independenței Poloniei ca principiu fundamental al proletariatului polon în politica internațională.

Moțiunea delegaților poloni n'a răsit în numitul congres din pricina, că a fost combătută de delegații franceși.

Sforțările socialiștilor poloni relative la restaurarea independenței polone se disting prin încrederea, ce o au în forțele lor proprii. Afară de ajutorul Ucrainenilor, aliați cu dâșii, ei la alt sprijin străin nu contéză.

Un țiar socialist polon scrie sub titlul: „Metamorfosele idealului nostru politic“ următoarele: „Credeam în revoluțiunea socială din Apusul Europei, care se ne aducă salvarea. Se pare însă, că n'avem dovești, că revoluțiunea ar fixa o frontieră între socialism și capitalism. Socializațiunea economică se petrece în forma legislației sociale, temeiul socializațiunii însă este democratizarea puterii de stat și abrogarea aspirrii naționale“.

„Lupta pentru independență, pe care trebuie să o luptăm“, scrie autorul articolului citat, „nu pôte fi provocată, ca un rezultat al simțului de dreptate al vecinilor noștri din Apus și Răsărit, ci ca un rezultat al propriilor noastre forțe, pe cari în momentul potrivit și în împrejurări favorabile, va trebui să le punem în lucrare. Scopul principal al politicii noastre naționale trebuie să fie războiul cu Rusia, séu o revoluție a noastră. Cucerirea provinciilor supuse dominațiunii prusiane va fi o altă problemă a noastră. Incât pentru părțile supuse Austriei, postulatele noastre trebuie să se mărginescă de-ocamdată la separarea Galiției și dobândirea unei poziții analoge cu cea a Ungariei“.

Acestea sunt părerile în tabăra socialiștilor polonesi relativ la politica, ce vor să o urmeze, pentru-ca să ajungă la independența Poloniei.

Principele Henric în America.

(Banchetul pressei.)

În onôrea principelui Henric pressa a dat un banchet în sala festivă de la Waldorf-Astoria-Hotel. Sala era prefăcută într'o adevărată grădină de flori. Logile în cele trei etaje ale salei erau fie-care câte un chiosc împodobit cu ghirlande, ér în logi cele mai frumoșe și mai elegante dame americane, cari au despoiat tôte decorațiile logilor, aruncând florile asupra principelui când acesta și-a terminat discursul, ce l'a ținut.

Discursul pronunțat de principe avu următorul conținut:

„Sunt conscient de faptul, că sunt ôspele reprezentanților pressei și în special al țiarului „Newyorker Staatszeitung“ și țin a Ve mulțumi pentru învitate, ce mi-ați făcut și pentru primirea din astă

séra. Înainte de a mă ocupa cu detaliuri, a-și dori să vă comunic tuturor, că această serbare, care ne-a unit aici, cu tôte că s'ar puté considera ca oficială, eu o privesc ca intimă și dorința mea este, ca nici unul dintre d-vôștré, părăsind acest banchet, să nu caute a exploata ceea-ce s'a spus séu vorbit aici. Fără îndoie că *pressa este ađi un factor, decât nu o putere, care nu se pôte negliția* și pe care ași putea să o asemăn cu nenumărate mine submarine, cari în multe casuri esplodéză într'un moment neașteptat. O altă asemănare, mai coréspondătoare gustului d-vôștré și mai măgulitoare în același timp, a fost făcută de Maj. Sa împératul în momentul, când am plecat. Impératul a ăis: Tu vei întélui acolo mulți reprezentanți ai pressei și doresc să aibă tot-déuna în vedere, că *ômenii pressei în Statele-Unite se ranjéză cu generalii mei comandanți*. Sciu, că vă va interesa a afla ceva despre natura misiunii mele în această țéră. Lucrurile stau așa: Maiestatea Sa a urmărit esact desvoltarea repede a Statelor-Unite și Maj. Sa scie să-și dea sémă, că națiunea d-vôștră progreséză fórte iute. Misiunea mea în această țéră se pôte considera ca un act de amicitie și de politeță, care are singura țintă, de a promova bunele relațiuni între Germania și Statele Unite. Decă d-vôștré aveți dorința să primiți o mână, ce vi-se întinde, veți găsi o asemenea mână dincolo de Ocean“.

Toastul țiaristului Hermann Ridder dela „Newyorker Staatszeitung“ avu următorul text.

„Ați venit la noi ca ôspe și cu atâta cordialitate v'a întâmpinat poporul american, încât eu, cu tôte că ar trebui să fiu cel din urmă dintre toți la această masă, nu pot să nu ating o temă politică. Alteță, ca să o spun verde: d-vôștré a-ți călcat în mod surprinător una dintre cele mai venerate tradiții ale țării noastre, *doctrina Monroë*. D-vôstre, ca reprezentant al împératului german, adevărat că n'ați cucerit vr'un petic din țéră, dér ne-ați cucerit pe noi pe toți. Să scie, că Frederic cel Mare era amic al lui Washington și că unul din stabul séu, a venit la noi în ceasul nevoiei. Numele lui va fi tot-déuna în amintirea noastră. Acesta a fost baronul *Steuben*, care a instruit recruții armatei continentale, a făcut din ei soldați și pôte a făcut posibil triumful cel mare al lui Washington. Din acel timp și până în ziua de ađi Germania a rămas amica Statelor-Unite. Esistă legături de sânge. étă de ce este natural, că noi ađi ne salutăm cu simpatie specială. Vă salutăm nu numai ca pe principe german, ci ca pe unul cu care suntem legați cu legăturile înrudirei. Spiritul saxon a jucat un rol în viața națională americană, tot așa ca și la d-vôștré, unde a împrumutat nouă putere marelui imperiu, din care veniți. Dați-ne

voie a spera, că această trăsătură în poporul american va uni pe viitor cu legăturile unei amicitii tot mai intime cele două popóre. În acest sens, Vă invit, d-lor, să vă ridicăți și stând în picioare să bem urând Alteței sale viétă îndelungată“.

A mai toastat Whitelad Reid redactor-șef la „Newyork Tribune“ pentru Roosevelt și împératul Vilhelm, Charles Vilhelm Knapp redactor-șef dela „St.-Louis Republik“ pentru amicitia internațională.

Societatea istorică română

În ședința dela 16 Febr. st. v. a. c. a Societății istorice române, d-l *Nic. Densușianu* a vorbit despre *chineziatul familiei Basaraba* din comunele Riul-alb și Răușor în Țera Hațegului, prezentând și comentând un document original din a. 1398. D-sa a espus situațiunea chineziatelor române în secolul al XIII-lea și al XIV-lea, a vorbit despre vechiul drept public al districtelor române din această epocă (lex antiqua districtuum volahicalium universorum), arătând, că familia Basaraba a fost una din familiile princiere cele mai ilustre și în epoca Dacilor, din care se alegeau regii și marii preoți (în textul istoricului Iornande: *Zarabi*) și a conchis, că la familia chinezilor români Basaraba dela Hațeg este a-se reduce și originea familiei princiere a Basarabilor din Țera românescă.

D-l *Tocilescu* a comunicat mai multe documente descoperite de d-sa în arhivele municipalităților din Brașov și Sibiu.

SCIRILE DILEI.

— 19 Februarie. v.

Ațițările kossuthiștilor în Bihor.

Sub titlul acesta publică „*Alkohmany*“ o corespondență, ce i-se trimite din Beiuș vorbind despre ațițările kossuthiștilor în Bihor cu scop de a turbura sêrbarea jubileului de 50 de ani de preoție a venerabilului episcop Mihail Pavel. Între altele se spune, că deputatul *Barta* Ferencz n'a ajuns la mandat în urma cuceririlor ce le-ar fi făcut partidul 48-ist, ci în urma ideilor socialiste răspândite de corteșii săi printre popor. Poporului dela sate i-s'a promis, că *averile bisericesci vor fi confiscate* și ast-fel întreg domeniul episcopal va fi parcelat și împărțit țeranilor. Fie-căruiua îi va sta în voie de a fierbe rachiu cât vré el, pôte să cultive și tutun și dările vor fi micșorate. În împrejurimea Beiușului se află o singură comună maghiară, *Tarkany*, locuită de Unguri reformați. Aceștia au cutrierat satele românesci și au propovăduit adevărată revoltă în contra autorităților publice și a domeniului episcopesc, promițând marea cu sarea și fanatisând poporul. Lupta acesta

s'a pornit în contra tuturor nădrăgarilor din cerc. La banchetul lui *Barta*, dat în Beiuș reformații din *Tarkany* strigau că *proșii trebuie spândurați mai întâiu*, și nimeni nu s'a aflat care să-i fi provocat la ordine. Corespondența arată apoi marile binefaceri aduse de episcopul *Pavel* spre ușurarea sortii poporului fără deosebire de confesiune, și încheie așa: „Durere, sunt în Beiuș, ca pretutindenți, ômeni ingrați și fără caracter, cari nu încetéză a debita în diare și în societăți calomni josnice la adresa episcopului și a domeniului și a profera ofense și la adresa Românilor grecatolici“...

Remaniere ministerială Din Budapesta se scrie, că ministrul de comerț Hegedüs se va retrage în cursul săptămânei și în locul lui va fi numit *Horánszky*.

Duelul Tisza-Rakovszky. Eri la ôrele 2 a avut loc duelul între deputații *Rakovszky*, unul din leaderii partidului popular, și contele *Tisza István*. Causa duelului a fost o altercație avută în parlament. Duelul a fost în condiții grele, sabie, fără bandaje. *Rakovszky* a fost rănit grav la braț. Adversarii nu s'au împăcat.

Emigrarea din comitatul Baciu. Vice-șpanul acestui comitat a dat o circulară către fisolgăbirii cu privire la emigrare. Circulara spune, că pe când în anul trecut s'au dat numai 2992 pasapôrte, anul curent deja până acum s'au dat 1831 pasapôrte indivișilor, cari merg în alte părți ale lumii, ca să-și câștige pâinea de tôte țilele.

Êrași Brassó și nu kronstadt.

Mare supărare a avut țilele acestea căpitanul de poliție dintr'un oraș din Ungaria. Într'o dimineță luându-și corespondența sosită cu poșta din acea ții, vede între diferitele plicuri unul cu inscripție dualistă, ungaro-germană. Era un plic dela căpitanul poliției din Brașov. Ce caută inscripția nemțescă pe plic? se întreba căpitanul și era cât pe ce să-l apuce năbădăile. Și încă inscripția germană e împărțită cu litere mai mari, decât cea ungară. Mi a fene? — Trebuia căpitanul să-și răsbune într'un chip ôre-care, căci de nu, îl lovia damblaua. Se apucă deci și trimite plicul ca „corpus delicti“ la redacția lui *Vészti*. Cine se apere mai cu eficacitate interesele patriei primejduite, decât *Vészti*? În adevăr, organul lui *Vészti* a injurat strașnic pe Sași, numindu-i „țapi“ și mai nu sciu cum și în cele din urmă recomandă „tuturor autorităților patriotice“, ca să pună la dosar ori-ce adrese venite în plic, care ar purta inscripția „Kronstadt“. — Va să țică, acum a salvată patria!

FOULETONUL „GAZ. TRANS.“

Ceva despre Victor Hugo.

Cu ocazia centenarului marelui poet al Franciei prin tôte orașele mari ale Europei și în deosebi prin orașele țerilor de rassa latină s'au ținut sêrbări jubulare, prin cari s'au relevat meritele acestui gigant al romantismului.

La noi, în sala Atheneului din Bucuresci, de asemenea a fost sêrbătorit de lume. În fața bustului marelui poet s'a vorbit despre concepțiile lui literare, despre modul cum a priceput el lumea și din piésele lui s'au declamat scene întregi de cătră unii artiști ai teatrului național.

E de netăgăduit, că concepțiile lui teatrale sunt de multe-ori fórte ciudate, și decât asistăm la reprezentarea vre-unei piese simțim, că e frumos, e frumos peste măsură, e frumos dela servitor și până la rege, dér rațiunea ne rămâne de multe-ori nemulțumită, neputând pricepe logica situațiilor așa de puțin verosimile.

În privința acesta e fórte îndreptățită părerea unui actor de valóre dela Teatrul Național, care 'mî spunea: „La Victor Hugo nu trebuie să cercetezi nimic, să privesci numai și te-asigur, că ai să fi mulțumit cu atâta!“

O dovadă puternică la cele țise mai sus e actul I din *Ruy-Blas*:

Lacheul lui *Don-Salust*, *Ruy-Blas*, după-ce câștigă simpatia publicului prin povestirea vieții sale, prin desvêuirea sufletului séu entusiast și prin espunerea sentimentelor înalte de cari e sbuciumat și mai cu sémă prin sincera destăinuire a amorului ce-l simte față de regina, acest lacheu se trezesce de-odată îmbrăcat de cătră stăpânul séu *Don Salust* în haine de nobil. *Ruy-Blas* rămâne uimit și uimirea îi crește când *Don Salust* îl numesce fratele séu și îl botéză cu numele de *Don Cesar*.

„Eu vréu să-ți fac fericirea... Mergi... și lucrul este gata!“

Așa-i țice *Don Salust* și bietul lacheu nepricepând nimic întrebă:

„Dér ce să fac?...“

În timpul acesta tocmai trecea prin apropiere regina cu damele de onóre și *Don Salust* arătându-i-o îi răspunde:

„Să iubesci pe acea femeie și să fi amantul ei!“

...Și cade cortina.

Étă un sfirșit de act!

Dér să lăsăm aprecierile literare asupra poetului, nu e nici locul, nici timpul pentru așa ceva și nici nu cade în cadrul puterii noastre de a vorbi mai adênc despre asta.

Vrem să povestim numai cetitorilor „*Gazetei*“ ceva din viața intimă a poetului, așa după cum ne spune *Jules Claretie*, bêtânul director al Comediei Francese, care a fost unul din cei mai familiari ôspeți în casa lui *Victor Hugo*.

Poetul nu se lăsa rugat când avea să povestescă ceva și de multe-ori îi țicea lui *Claretie*: „Rêsfoesce-mé!“

Bêtânul *Claretie* apoi adună fructele acestor așa țise „rêsfoiri“, monedă strălucită și prețioasă, care luminéză întru câtva viața intimă a poetului, care a umplut veacul al XIX-lea cu sgomotul succeselor și gloriei sale.

„El avea — țice *Claretie* — credință în ziua de mâne. Când întorcându-se în micul séu hotel din „l'avenue d'Eylan“, unde mai târziu avea să móră, trecând pe imperiala omnibusului prin partea, care ađi pórta numele séu, nu sunt destul de sigur decât nu și-a țis adesea-ori: „aci se va ridica odată statuia mea!...“, căci el credea în tôte nemuririle“.

Dér amintirea cea mai interesantă este fără îndoială starea sufletescă a lui *Hugo* când era pe cale de a-se întorce din exil după prăbușirea tragică a guvernului:

Era în ziua de cinci Septemvre 1870. *Jules Claretie* în ajun părăsise câmpul de bătăe dela *Sedan* și se duse la *Bruxelles* unde întélui pe *Hugo*, care după lovitura de stat țisese: „Când libertatea va reîntra în țéră, voi reîntra și eu!“...

Și acum republica odată proclamată însemna libertateareînviată și *Victor Hugo* cerea la gara de nord din *Bruxelles* un bilet pentru *Paris*.

Claretie ne-a conservat înfășurarea esactă a exilatului în cea din urmă ții a osândei:

Un ténér din Clușiu mort în expediția din China. Între primele victime ale expediției chineze se numără aspirantul de ofițer de marină Papp Bela, fiul generalului de honveđi, care atunci era în Clușiu. Ténérul a cădut la asediul orașului Peitang și a fost înmormântat acolo. Unul din camerații lui Papp, întorcându-se acasă a adus mamei repausatului eșarpa de serviciu și câteva obiecte de amintire de la fiul său. Numele celor căduți din ordinul Maj. Sale s'a gravat în marmură în biserica garnisónei din Pola, dér părinții lui Papp nu s'au mulțumit cu atâta, ci au mijlocit exhumarea fiului lor și aducerea lui acasă. Eri a sosit la Fiume vaporul „Maria Valeria,” care a adus acasă osemintele ténérului Papp.

Bóla reginei Wilhelmina. Lui „Daily Express” din Londra i-se comunică următoarele din *Amsterdam*: Sufletul reginei Wilhelmina e bolnav, ea suferă de *melancolie* în grad mare, așa încât cei din jurul ei se tem, că regina își va pierde mințea.—Scirea acésta e publicată de tóte zile; o telegramă din Haga spune însă, că faimele despre bóla reginei sunt exagerate și că sănătatea reginei nu e de loc în pericol.

Rusificarea Finlandei. Orașul Helsingfors a fost săptămânile trecute, cu ocaziunea aniversării manifestului imperial asupra introducerii noiei legi militare în Finlanda, teatrul unor manifestațiuni politice, cari au trebuit suprimate cu forța publică. În semn de jale generală, s'era casele n'au fost luminate, așa că în Helsingfors domnia o întunecime completă. În strada Esplanada se adună poporul în masse strigând: „Jos trădătorii de patrie!” Poliția n'a putut restabili ordinea, ea a fost primită cu huidueli și cu o plóie de petri. A trebuit să intervină un detașament de artilerie, care a reușit să împrăscie pe demonstranți. Au fost arestate peste 40 persoane.

O anecdotă despre Victor Hugo. Ȋiarul „Echo de Paris” aduce furtătoarea anecdotă despre poetul al cărui centenar s'a celebrat la 26 Februarie nu numai în Paris, ci în tótă lumea cultă: Una din predilectiile poetului era, când mergea cu „omnibus”-ul, de a nu lua loc în interiorul acestuia, ci să se urce sus pe bordul lui, care în Paris pórtă numele de „Impériale”. „Acésta o făcea țel mai ales, când trecea prin cartierul muncitorilor din Paris. Cardinalul Lavigerie, mergend odată cu același omnibus, recunoscu pe poet, se urcă imediat și el și se aședă alături de poet dîcînd: „Scuzați, că V'am urmat, însă nu voiam să fiți mai aprópe de cer, decât mine”.

Negustorie cu fete. Se scrie din Budapesta: Din rapórtelile consulare reiese, că negocul de fete în timpul din urmă a

luat proporții enorme. Abia trece săptămána, se nu sosescă mai ales în portul Alexandriei câte un transport mai mare de fete, cari sunt vîndute pe bani bunî drept sclave la casele de prostituție. Fetele sunt mai ales grecóice în etate de 14 ani, dér sunt multe și din Ungaria, mai ales din ținuturile locuite de Sécui și de Români, pe cari nisce agenți jidovi le ademenesc cu fel de fel de promisiuni în porturile române și de acolo le transportă mai departe, mai ales la Alexandria. Victimele sunt culese de obicei din satele mai mici, din care causă miserabilii agenți scapă mai ușor de atențiunea poliției și gendarmeriei.

Rectificare. La scirea de eri, întitulată „anachronism”, culegătorul, la revizie, în loc să pună în loc de 5 un zero, ca să esă 10 ani (Melchisedec muri la 1892), a vîrit litera o în cuvîntul ani, lăsând erórea în picíore și mai făcînd alta nouă pe deasupra (aoi).

Din Năsăud.

Onorate D-le Redactor! Sâmbătă, 1 Faur a. c. corpul învățtoresc al școlii fundat. elem. de băieți și fetițe din Năsăud ca în fie care an, așa și de astă-dată a aranjat în spațioasa școlă de gimnastică dela gimnaziul sup. fundat. din loc *petrecere cu joc pentru copii*, în scopul ajutorării copiilor s'eraci dela acésta școlă: cu cărți, recuise de scris, haine, material pentru lucrul de mână etc.

S'a reprezentat la începutul petrecerii, prin 15 școlărițe ale școlii noastre de fetițe, piesa teatrală: „*În împărăția Adevărului*,” comedie în trei acte, tradusă din germană și localisată prin M. Stim. Dómnă Angela Pletos, vecinic amabilă și cu tragere de inimă pentru sórtea celor năcăjiți.

Buna intențiune a corpului nostru didactic, precum și nobilul scop pentru care s'a aranjat acésta petrecere, a atras în s'era de 1 Faur un public numeros din localitate și jur, astfel că succesul și moral și material al acestei petreceri a întrecut prevederile tuturorora.

Cu deosebire succesul material al acestei petreceri a fost preste așteptare favoritor, constatînd-se: a) Venitele în total cu 409 cor. 71 bani b) Speșele cu 91 cor. 06 bani. c) Venitul curat cu 318 cor. 65 bani.

Cu ocaziunea acestei petreceri, conform conspectului de cassă, au fost următoarele suprasolviri: Iosif Mihalășiu 1 cor., Alexandru Ionașc 60 fil. Iacob Pop dir. pens. 80 fil., Virgil Șotropa 1 cor., Alexandru Halța 80 fil., Emil Ștefanuțiu 20 fil., D-na Iosefina Alessi 60 fil., D-na Scharlotte Bening 60 fil., D-na Barbara Lariounessi 1 c. 80 fil., Ioan Daniello 1 cor. 60 fil., Constantin Anton 1 cor., Ioan Tomuța 1 cor., Nicolau Anton locot. 1 cor., Vasile Pop not. pens. 60 fil. Iacob Pop prof. 1 cor., 20 fil., Alexandru Pălăgeșiu 1 cor., Carol Hutira 1 cor. 20 fil., D-r. George Linul 3 cor., Lazar Avram 1 cor. 20 fil., Teodor Zagrean 40 fil., Ioan Rusu not. 2 cor., Dr. Paul Tanco 2 cor. 60 fil., Petru

Tofan 1 cor., Gregoriu Micula 80 fil., Gavriela Scridon 1 cor., D-na Ana Socaciú 9 cor. 20 fil., Teodor Simon 1 c. 60 fil., Iosif Ulrich 7 cor. 60 fil., Vasile Petri 10 cor., D-na Victoria Precup 1 cor. 60 fil., George Vertic 80 fil., Gregoriu Pletos 20 fil., Ioan Granci 40 fil., Vasile Rebrean 60 fil., D-na Ida Brandt 60 fil., Ioan Pécuarariú 1 cor., Marcus Pollak 2 cor., Hersch Brecher 3 cor., Vilhelm Vermescher 20 fil., Larion Bosga 1 cor. 20 fil., Dr. Emil Filipau 6 cor. 20 fil., Macedon Linul 26 fil., Ignățiu Seni 1 cor. 60 fil.

Fără a participa la petrecere au binevoit a contribui în favorul acestei petreceri, rescumpărându-și biletele, următorii:

D-na Antonia Anca 2 cor., Dumitru Tomuța 2 cor., Bedó Dénes 2 cor., Nicolau Anton neguțator 2 cor., Petru Lupu 2 cor., Leon Piciu 2 cor., D-na Elena Dr. Ioan Pop 4 cor., Emil Fetti 2 cor., D-na Fr. Goldschmidt 2 cor., Ioan Nescutiu preot 2 cor., D-ra Elisabeta Piorașiu 1 cor., Silvestru Murășan 1 cor., Aurel Balint 2 cor., D-ra Flórea Elia 1 cor., Octavian Doei 1 cor., Petru Neamțiu 1 cor., Ioan Sângerzan 1 cor.

(Va urma).

Mulțămítă.

Pentru ultima și mângăitórea onóre cu care au distins membrii societății române pe iubita noastră Carolina I. Lengeru nasc. Bucur Popp însoțind'o la locașul ei de odihnă vecinică în ziua de 14 (27) Faur 1902, ne rugăm să primiți cea mai ferbinte mulțămítă.

Cu deosebire mulțămim Reuniunei române de cîntări și în special conducătorului eorului, membrilor și membrilor din cor pentru duiósele cîntări la slujba divină, și parochului local pentru aprețiarea modestelor prestațiuni ale repositatei pentru societatea noastră românească.

Brașov, 4 Martie 1902.

Membrii familiei.

ULTIME SCIRI.

București, 4 Martie. Ultimul buletin lunar al ministeriului de finanțe asupra situației tesaurului de stat pentru primele 9 luni ale anului financiar 1901—1902, presentă 167,560.950 Lei încassări și 150,363,646 Lei cheltuieli, prin urmare un escedent de 17,197.304

Haga, 3 Martie. După date sigure, numărul luptătorilor burî este actualmente de 20,000; în numărul acesta nu sunt socotiți resculații, cari vin mereu din Capland și al căror număr chiar după calcul engles e de 10,000. Ministru-președinte din Capland Sir Gordon Sprigg dîce, că teritoriul ocupat de comandele lui *Maritz, Theron și Malan* este de 100, mii kilometri pătrați. Jumătate din africanerii, cari populéză acest teritoriu, sunt resculați, așa că Burii au în Caplanda cel mai puțin 180.000 de aderenți.

Sofia, 3 Martie. A făcut penibilă impresie scirea, că Țarul refuză să primescă pe principele Ferdinand.

Diverse.

De ce nu se spală Dewett? Într'un cerc anglo-frances dintr'un hotel de lângă Bois de Boulogne, la Paris, veni vorba despre răsboiul din Transvaal. Unii laudau tenacitatea Englesilor, alții bravura incontestabilă a Burilor și toți erau de acord asupra valorii militare a lui Dewett. O Englezóicá jingoistă, care asista la conversațiune, ca să nu se arate, că victoriile lui Dewett ar puté s'o influințeze în judecata sa asupra eroului bur, recunoscu spontan, că în adevér acesta merită admirațiunea și a Englesilor, dér găsindu-i cusurul, că Dewett umblă murdar, dîse: „Da, Dewett e un bun general, dér umblă nespălat”. Un Frances, vecin al ei, esplică imediat cauza acestui feno-

men: — „Da, Lady, Dewett nu se spală, așa e. Dér sciiți pentru-ce?” — „Pentru ce?” — „Pentru-că Dewett păstréză dușurile pentru Englesi!” — Tablou.

Conducătorii răsboiului din 1866.

Max Harden, renumitul diarist berlines publică în revista lui săptămânală „*Zukunft*” conduita conducătorilor armatei austriace în răsboiul dela 1866. Étă câteva nume:

Benedek: Nicî beliduce, nicî strateg. La conducerea armatei are lipsă mare de ajutor. Se bucură de popularitate.

Henikstein: 50—51 ani, robust, sănătos, înțelept; el va conduce tóte operațiunile.

Conte Clam-Gallas: Mai bucuros merge la prînd. decăt în tabără. Când vine rëndul la atac, tot-déuna o scrintesc.

Prințul de Württemberg, general de brigadă: 41 ani, slăbuț, îndrăsneț. Se crede mare strateg, însă sciința stă departe de el. Se laudă bucuros, are mulți admiratori, dér și mulți inimici.

Conte Festetic, mareșal: N'are nicî ideie de comandarea unui corp de armată. E bun general de cavalerie. Are mari protecții, dér face și bine. În actuala sa poziție militară e atât cât zero.

Colonelul Görz: Șef de stat major. Om de spirit, ofițer instruit.

Conte Huyn, generalissim: Unul din cei mai escelenți iesuiți ai Austriei; deștept, viclean, periculos. Capacitate militară nu are, însă e soldat energic și consequent.

Koller, generalissim: E cunoscut pen-energia și rigórea lui. Esperiențe belice nu are. Figură urgisită.

Mondl, colonel: Fin, cult, unul din cei mai bunî vice-generalii.

Br. Edelsheim: Cel mai îndrăsneț și mai sdravén general de cavalerie al epocii actuale. În 1859 s'a afirmat deplin. Are judecată corectă. Ténér, viguros, fórté iubit și stimat.

Prințul Holstein: După nascere prinț, altceva nimic.

37 milionari. La milionarul Widener din Filadelfia s'a dat deunăđi un prînd rar în felul său. Widener a învitat la masă pe prim-milionarul I. P. Morgan, ca să-i privescă galeria de tablouri. Morgan își pune capul după picturi și a promis lui Widener că-l va cerceta. Atunci Widener s'a gândit să invite și pe ceilalți milionari mai mititei. Așa s'a și întemplat, și 37 milionari ocupau loc la masa încărcată cu bucate alese. Afară de Morgan ei erau stăpânii a 500 milióne dolari. Prîndul s'a petrecut în liniște, el însă a costat o avere întregă.

„ALBINA” institut de credit și de economii

Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor în luna lui Faur 1902.

Intrate:

Numărar cu 1 Faur 1902	cor.	17,689.43
Depuneri spre fructificare	”	236,499.53
Cambii rescumpérate	”	274,305.61
Conturi curente	”	14,813.73
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	”	25,709.—
Monetă	”	1,569.82
Comisiuni, cupóne și efecte	”	11,859.96
Banoi	”	44,079.84
Interese și provisiuni	”	26,000.34
Diverse	”	14,016.19
	cor.	666,543.45

Esitate:

Depuneri spre fructificare	cor.	163,232.20
Cambii escomptate	”	324,922.62
Conto curent	”	23,301.35
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	”	56,618.—
Monetă	”	2,208.48
Comisiuni, cupóne și efecte	”	9,110.12
Interese și provisiuni	”	1,441.39
Șose și salare	”	5,000.83
Banoi	”	37,532.28
Diverse	”	28,931.97
Numărar cu 28 Faur 1902	”	14,244.21
	cor.	666,543.45

N. P. Petrescu m. p. C. Aisér m. p.
dirigent. cassar.

Iosif Oncioiú m. p.
contabil.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Purta o pălărie de postav móle, o geantă de postav la șold susținută de-o curea, palid la față și ȓmișcat, când înaintă se-și c'era biletul privi instinctiv ceasornicul și întorcându-se cătră Claretie îi dîse: „Étă, sunt 19 ani de când aștept acésta clipă!”

Nu voiú uita nicî-odată — dîce Jules Claretie — impresia profundă și sublimă ce i-o pricinui din tren marelui poet, atunci în v'rstă de 67 de ani, vederea primului soldat frances. Era un detașament, care bătea în retragere dela Mezières spre Paris. Nisce bieți ómeni trudiți, plini de praf, de noroiú, palidí, descu-ragiati ședând séu culcați de-alungul drumului. V'edend séu primul soldat în pantaloní roșii și chipiu albastru, lacrimí bogate curseră din ochii poetului, care ridicându-se se înclină peste feréstra vagonului și cu o voce limpede și tremurândă de emoție strigă: „Trăiescă Franța, trăiescă armata francesă, trăiescă Patria!...” În-torcându-se apoi spre Claretie repetă cu ochii plini de lacrimí: „Ce revedere se-i reveđi astfel învinși pe soldații țerei mele!”

Călătorii ajunseră la Tergnier. Era ceasul prîndului. Sala bufetului plină de lume. Provisiuni puține.

„Nu e decăt pâne, brânză și vin” dîse Claretie.

„E prea mult!” adause poetul și Claretie îi cerú cinstea de-ai oferi acest prim prînd în Franța.

„Ții mult?” dîse zimbînd Victor Hugo.

— „Te rog!”

— „Atunci... cu plăcere!”

La 10 ceasuri trenul intră în gara de nord. Rude și prietini și adoratori ai poetului așteptau la gară. Glóta era enormă. Poetul fu dus în triumf până la casa unui cunoscut și coborându-se din trăsură se adresă mulțimei:

„Voi imi plătiți într'un minut 19 ani de exil!”

A doua dî îi scrise lui Claretie: „Ne va lega de aici înainte o legătură puternică și neuitată: reîntrarea în Franța!”

București.

Zach.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov,

se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauge pe lângă portalul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandăție.)

Cărți pentru comercianți

și funcționari de bancă:

Introducere în contabilitate și contabilitatea în partidă simplă, de I. C. Panțu. O carte bună pentru a învăța cu ușurință contabilitatea. Pagini I—VIII + 213. Prețul 2 cor. (+ 20 b. p.)

„Curs complet de corespondența comercială“ de I. C. Panțu. Conține toate letele de circulare, scrisori de informațiuni, recomandățiuni și acreditive: scrisori în comerțul cu mărfuri, comisiune și expedițiune; cesțiuni cambiale, afaceri cu efecte, monede, cupoane etc. Prețul 3 cor. 20 b. (+ 20 b. p.)

Al doilea capitol din contabilitatea dublă, de I. C. Panțu. Acestă broșură conține: **afacerile de credit cambial și afacerile de bancă.** Prețul broș. 2 corone (+ 10 bani porto).

Procent, Promil, Interese și Teoria conturilor curente de I. C. Panțu. Arată calcularea intereselor pe ani, pe luni și pe zile într'un mod practic; sunt mai multe exemple explicate amănunțit. Prețul 80 b. (+ 10 b. porto.)

Un capitol din Contabilitatea dublă de I. C. Panțu. Tractează principiile contabilității duble ilustrate cu diferite exemple. Prețul 1 cor. (+ 10 b. p.)

Aritmetică pentru școlile populare de F. E. Lurtz. Tradusă de un învățător după a 9 ediție germană. Anul I și II. de școlă. Numeri 1—10, 10—20 și 20—100. Prețul 40 b. plus 5 b. porto.

Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru școlile populare de Dr. Nicolau Pop, corector, profesor și asesor consistorial, revădută și îndreptată mai ales cu privire la date statistice de Nicolau Pițea, profesor la gim. rom. gr. or. din Brașov. Edițiunea a șaptea (cu charta Ungariei) Prețul 50 b. plus 10 b. porto.

România agricolă, studiu economic de Dr. George Maior, profesor de agricultură și fost estimator expert la banca agricolă. Motto: „Sărăc în țără săracă“. Editura. Prețul 2 cor. plus 10 b. porto.

Recompensele și pedepsele în școla populară, studiu pedagogic de d. Darin, cu un adaus, 64 pag. format mare. prețul 60 bani, se poate procura dela Tipografia A. Mureșianu, precum și dela autor și din librării.

Despre influința împrejurărilor asupra acțiunilor și deprinderilor animalelor de Lamarck, cu un studiu asupra lui Lamarck de Panaite Iosin. Prețul 50 b. pl. 10 b. porto.

Scrieri istorice.

Memorii din 1848—49 de Vas. Moldovan, fost prefect al Legiunii III în 1848—49. Prețul cor. 1 (cu posta cor. 1.10)

„Colonel David baron Urs de Margina la Solferino și Lissa“, interesanta și eminenta conferință, ce a ținut-o d-nul colonel c. și r. **Francisc Rieger** în reuniunile militare dela Brașov și Sibiu. Broșura conține și două portrete bine reușite ale baronului Urs, unul din anii de mai înainte, când încă era major, și altul din timpul mai recent; mai conține și o hartă a Lissei, cum și ilustrațiunea mormântului eroului nostru. Prețul 80 b. (plus 6 b. porto.)

„Puntea Vitézul“, tradițiunii legende și schițe istorice, de **Ioan Pop-Retezanul.** Cea mai completă scriere despre eroul Puntea. În ea se cuprind fărte interesante tradițiuni și istorisiri din toate părțile, pe unde a umbat Puntea. Prețul 40 bani plus 6 bani porto.

„Românul în sat și la ăste“. A esta este titlul unei nouă cărțițele, ce d-l **Ioan Pop Retezanul, cunoscutul și meritaful nostru scriitor popular, a dat literaturii române. Prețul 20 b., cu posta 26 b.**

„David Almășianu“, schițe biografice de **Ioan Pop.** Broșura acăsta, prezentă și multe momente de însemnătate istorică. Prețul 60 b. (cu posta 66 b.)

„Reflexiuni fugitive“ la cap. I din cartea lui Dr. Réthy László intitulat „Az oláh nyelv és nemzet megalakulása“, scrisă de Arghirobarb. Prețul 40 bani. (+ 56 p.)

Viața și operele lui Andrei Mureșianu, studiu istoric-literar de Ioan Rațiu, prof. ord. la preparandia din Blăși. Prețul 2 cor. plus porto 10 bani. Venitu

curat al acestui op se va contribui la formarea unui fond pentru Internatul preparandial din Blăși.

„Pentru memoria lui Avram Iancu“, apelul dat către ministerul de interne D. Percz-l prin d-l Dr. Amos Francu în cauza fondului pentru monumentul lui Iancu. Prețul este 1 coronă. În România 2 lei plus 5 bani porto.

Lupta pentru drept de Dr. Rudolf de Ihering traducere de Teodor V. Păcățian. Prețul 2 cor. (+ 10 b. porto.)

„Țărânu român și ungar din Ardeal“, studiu psihologic popular de I. Paul. Prețul 1 cor. (+ 5 b. porto.)

Măndăstirea Putna în Bucovina de Iraclie Forumbescu. Prețul 20 b. (+ 3 b. porto.)

„Clipe de repaus“ de Sorcovă. Un volum elegant, care poate ocupa loc pe masa ori-cărui salon. Prețul 2 corone (Pentru România 2 Lei 50 bani) porto extra. Creдем a fi de prisos a mai recomanda în special acăstă nouă apariție literară. În acest volum găsim un limbaj frumos românesc și niște povestiri scrise cu atăta spirit, încât cartea odată luată în mână, nu o mai pui jos, până nu ai cetit'o totă. Se poate procura la Tipografia A. Mureșianu pe lângă trimiterea prețului indicat plus 20 bani porto.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Martie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.05
Renta de corone ung. 4%	97.35
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	120.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	160.85
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.—
Bonuri rurale ungare 4%	96.85
Bonuri rurale croate-slavone	96.—
Impr. ung. cu premii	191.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	156.—
Renta de argint austr.	101.65
Renta de hârtie austr.	101.45
Renta de aur austr.	120.85
Losuri din 1860.	154.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	16.34
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	718.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	762.75
Napoleoniori	19.07
Mărci imperiale germane	117.22 1/2
London vista	239.95
Paris vista	95.45
Rente de corone austr. 4%	99.05
Note italiene	93.30

Cursul pieței Brașov.

Din 4 Martie n. 1902.

Banenota rom. Cump.	18.94	Vënd.	18.98
Argint român.	18.80	„	18.84
Napoleoniori.	19.—	„	19.04
Galbeni	11.34	„	11.40
Ruble Rusesce	127.—	„	128.—
Mărci germane	58.50	„	—
Lire turcesce	10.72	„	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.—	„	101.—

CZUBA-DUROZIER & Cia.
DISTILLERIE FRANÇAISE. PROPRIETAR.

COGNAC

CONVOCARE

Domnii membri ai societății de imprumut și păstrare „AURORA“ sunt invitați a participa la

a XXVIII-a adunare generală ordinară

care va avea loc **Duminecă în 23 Martie 1902 la 10 ore a. m.** în localitatea institutului „Aurora“ din Năsăud.

Pentru cazul când acăstă adunare nu s'ar putea ținea din lipsa voturilor recerute, prin acăsta se convăcă tot-odată a doua adunare, care va avea loc în 30 Martie 1902 la orele și locul fixat, în care vor aduce hotărâri valabile membrii prezenți.

Ordinea zilei:

- 1) Raportul direcțiunei și al comisiunei cenzurătoare
- 2) Statorirea bilanțului pro. anul 1901, distribuirea profitului, darea absolutoriului pentru anul de gestiune expirat.
- 3) Alegerea a doi membri în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
- 4) Alegerea comisiunei cenzurătoare pe timp de un an.
- 5) Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri insinuate în sensul statutului.

Năsăud 23 Februarie 1902.

Direcțiunea.

Nr. 439,3—3.

13—1902

végh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósagi végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1900. évi 7575 számú végzése következtében Dr. Motok Miklos fogarasi ügyvéd által képviselt „Furnica“ takarékpénztár javára Dugala Dávid és társai ellen 178 kor. s jár. erejéig 1900 évi november hó 5-én fogantatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 934 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: gazdasági eszközök, szekér, takarmány és lábas jószágok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sárkányi kir. járásbírószág 1900 évi V. 212/4 sz. végzése folytán 178 kor. — fil. tőkekövetelés, ennek 1899 évi január hó 19 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 86 kor. 80 fil. bíróság már megállapított költségek erejéig Mundrán alpersek lakásán leendő eszköziesére **1902 évi Márczius 10 napjának d. u. 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. cz. 107. és 208. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfogaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. cz. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sárkányban, 1902 évi február hó 26-án.

Józsa Sándor,
kir. bir. vghjtó.

444 1—1.

Sz. 483—19

tlkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Albina“ takarékpénztár és hitelintézet brassói fióktelepe végrehajthatónak, Jonika D. Juon végrehajtást szenvedő elleni 3782 kor. tőke-követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék a zernesti kir. járásbírószág) területén lévő 1-ször., a predeali 93 sz. tjkvben foglalt 11638 hrsz. fekvőre 368 koronában megállapított kikiáltási árban Buksa György predeali lakos kárára és veszélyére; a 11993 hrsz. fekvőre 11 koronában megállapított kikiáltási árban, a 11994 hrsz. fekvőre 55 krnában megállapított kikiáltási árban, a 12002 hrsz. fekvőre 33 krnában megállapított kikiáltási árban Dr. Manoiu Miklós brassói ügyvéd kárára és veszélyére, a 12110/1, 12110/2 hrsz. fekvőre 73 korban megállapított kikiáltási Stancsu Anton predeali lakos kárára és veszélyére; 2-szor., a predeali 158 sz. tjkvi 12114/2. 12115/1 hrsz. egész fekvőre 48 krnában megállapított kikiáltási árban; és 3-szor a predeali 118 sz. tjkvbeni 12107, 12108, 12111, 12126/1 hrsz. egész fekvőre 80 krnában megállapított kikiáltási árban Stancsu Stancsu Anton predeali lakos kárára és veszélyére, még pedig a predeali 93 sz. tjkvbeni C/1 alatt Plesoiu Bratu Anna javára és a predeali 118 sz. tjkvben C/3—4 sz. alatt Jonika N. Dionisie és neje Mária javára bekebelezett haszonélvezeti jogok érintetlen hagyásával az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi április hó 4-ik napján délelőtt 10 órakor** a Predeal község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1902 évi január hó 28-ik napján.

413.1—1.

A kir. törvszék mint tlknyvi hatóság.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciurcu și la Eremias Nepoții.